

درباره زندگی و فعالیت‌های علمی «احمد علی رجایی بخارایی»

بنیان‌گذار پژوهش‌های قرآنی آستان قدس رضوی

دکتر «احمد علی رجایی بخارایی» را بسیاری بنیان‌گذار پژوهش‌های قرآنی در آستان قدس رضوی می‌دانند و این البته تنها هنر و یادگارش نیست؛ چه اینکه وقتی صحبت از علم و ادب و پژوهش‌های دانشگاهی می‌شود، بسیاری از ادیبان معاصر ایرانی جای ویژه‌ای برای او در این عرصه باز می‌کنند.

روستای پاژ

دانشکده را عهده‌دار شد و زندگی نامه را همین‌طور ادامه داد و در نهایت رسید به مرگ و بعد هم دفن در صحن عتیق حرم مطهر رضوی. اما حداقل سال‌های نخست زندگی و تحصیلاتش را خود او خیلی شیرین‌تر در مقدمه کتاب «لهجه بخارایی» نوشته است: «...خاندان ما همه از دهقانان پاژ بوده‌اند و از خویش زمین و آب داشته و به رفاه و آبرومندی روزگاری گذاشته‌اند. حدود یک قرن پیش در آن روزگاران که تاخت و تاز تر کمانان به خاک خراسان شد می‌گیرد، روزی پدر بزرگم که در آن زمان کودکی نارسیده بود و محمد علی نام داشت، توسط یکی از سواران تر کمان هنگام فرار از پاژ ربوده شده و به بخارا برده می‌شود. در آنجا

می‌شود مثل زندگی نامه‌های رسمی، مثلاً درباره‌اش نوشت: رجایی بخارایی در سال ۱۲۹۵ در مشهد به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در همان شهر به پایان رساند. از دانشکده کشاورزی کرج دانش آموخته شد و به استخدام دولت درآمد... بعدها به مشهد برگشت تا پای درس و محضر «ادیب نیشابوری» بنشیند. پس از چندی به تهران آمد و تحصیلات عالی خود را در رشته حقوق تا دوره کارشناسی و سپس در ادبیات فارسی تا درجه دکتر ادامه داد و به تدریس در دانشگاه تبریز پرداخت. در سال ۱۳۳۹ به دانشکده ادبیات مشهد رفت و در سال ۱۳۴۲ ریاست این